

Bellviure, Carmen Ferrer, Catalina Fiol, Pere Fullana, Antoni Gómez, Carles Molinet i Aina Salom.

El 1993 representà una fita important en la història del grup. El 6 de maig Iguana representà *Rondaies* –un espectacle basat en les rondalles de mossèn Alcover– a l'antic cine Sala Rex de la barriada del Molinar. Era la presentació en públic de l'espai que Iguana pretenia convertir en el futur Teatre del Mar. A tal efecte el 1992 s'havia constituït la Fundació que porta el mateix nom, de la qual formen part el grup així com el Govern balear, el Consell de Mallorca, l'Ajuntament de Palma i la Fundació de la Caixa de Balears Sa Nostra. El 1995 Iguana estrena en el Teatre del Mar *Twist & Txèkhov*, muntatge basat en contes d'Anton Txèkhov. El vell somni del nou espai ja era una realitat, completament rehabilitat i adequat per a les representacions. El 1995 va ser també un any important per al grup perquè la companyia amplia les seves activitats professionals cap a un nou camp: el teatre infantil, a través de la creació del Teatre de la Sargantana, especialitzat a produir aquest tipus d'espectacles. El desenvolupament de la companyia no para. Se succeeixen muntatges propis, coproduccions i cada cop surt més a fora de les Illes, tant a Catalunya i el País Valencià com també a diversos indrets de l'estat. El 2002 es tornà a reestructurar la cooperativa, ara únicament amb els socis Pere Fullana, Jordi Banal i Carles Molinet.

En vint anys Iguana Teatre ha realitzat vint-i-tres muntatges escènics, a més de set de teatre infantil de la Sargantana, i ha estat la peça fonamental per posar en marxa del Teatre del Mar. Més enllà de les activitats concretes i dels objectius empresarials assolits, el més important que ha aconseguit és convertir en realitat el que fa dues dècades semblava un somni impossible: que el teatre a Balears no es reduís al costumisme tradicional i que les noves ofertes tinguessin èxit de públic.

Sens dubte, l'intens desenvolupament de les arts escèniques a Mallorca i a les Illes Balears en general durant les últimes dues dècades no es pot explicar sense l'aportació ineludible d'Iguana Teatre.

Miquel Payeras

Una dotzena d'entitats de Lleida es rebel·len contra la intenció de convertir l'edifici del Roser, on les tropes de Felip V van assassinar centenars de civils el 1707, en un establiment turístic.

Un símbol catalanista, convertit en Parador Nacional?

Una dotzena d'entitats de Lleida s'han rebel·lat contra la intenció del Govern espanyol i l'Ajuntament de la capital del Segrià de convertir un edifici històric i símbol catalanista en un "parador nacional". Es tracta de l'antic convent del Roser, un immoble que conté un interessant claustre de maó d'un barroc auster i que és un símbol de resistència catalanista perquè l'octubre del 1707 les tropes borbòniques de Felip V hi van matar centenars de persones refugiades, la majoria dones i nens. El Govern espanyol i l'Ajuntament lleidatà van anunciar fa un any i mig la intenció de construir al Roser un parador nacional. La Paeria va presentar el projecte com una fórmula que serviria per a rehabilitar el degradat barri antic de la ciutat –concretament, el carrer de Cavallers, un dels més emblemàtics de la ciutat–. Però de seguida es va deixar sentir la veu del col·lectiu independentista L'Ocell Negre, així com la d'altres entitats, que van al·legar que la conversió del Roser en un parador turístic atemptaria contra els usos culturals i educatius que sempre ha tingut l'edifici, a més del contrasentit de deixar que una empresa vinculada al Govern espanyol faci negoci amb un dels màxims emblemes de la resistència catalanista a Lleida. La reacció de les entitats lleidatanes s'ha estès, i ja han signat un manifest contra la conversió del Roser en parador les següents associacions: Acció Cultural de Ponent, Col·lectiu Cultural de Cap-

ponent, Àgora Literària de Ponent, Centre Social la Maranya, Casal Independentista L'Ocell Negre, Amics del Roser, Alternativa Estel, Consell de l'Estudiantat de la Universitat de Lleida,

La campanya *Salvem El Roser* aplega diverses entitats lleidatanes que volen impedir que l'edifici del Roser (a sota) es convertesca en un parador.

Patrimoni arquitectònic

Endavant OSAN i Confederació General del Treball. Aquestes organitzacions han recollit centenars de firmes de lleidatans que s'oposen al projecte dels governs espanyol i lleidatà, tot i que de moment no han facilitat el nombre d'adhesions, ja que la campanya encara continua. Una de les últimes accions que han fet és sol·licitar a la Generalitat la catalogació com a bé d'interès cultural d'aquest antic convent dominic construït el 1699, destruït el 1707 i reconstruït en estil barroc cinquanta anys després.

Històricament, l'edifici del Roser sempre ha tingut usos culturals. Va acollir, per exemple, l'Estudi General (estudis universitaris), i actualment acull l'Escola Municipal de Belles Arts i el Museu Morera. La Paeria ja ha buscat ubicacions alternatives per a Belles Arts i el Morera, però les entitats que s'oposen a veure el Roser convertit en un establiment turístic han proposat que l'edifici sigui seu del Museu d'Història de la Ciutat i del "Memorial

1707", una mena de museu virtual que rememoraria el desastre patit davant les tropes borbòniques. La Paeria s'ha mantingut de moment aliena a les propostes d'aquests col·lectius i només ha transcendit una polèmica interna generada per l'oposició del tinent d'alcalde de Cultura, Xavier Sàez, a les obres del parador si no es troba abans una solució per al Museu Morera. Una polèmica, segons els col·lectius opositors, una mica artificial, ja que sembla que respon sobretot a una intenció política dins les pugnes internes entre PSC i ERC en el govern tripartit de la ciutat. El fet és que la polèmica es va tancar amb la decisió d'ubicar el patrimoni del Museu Morera en una seu provisional de l'edifici municipal del Casino, al carrer Major de la ciutat. Els quadres romandran en aquest lloc fins que n'estigui construïda la seu definitiva. El Museu Morera fou creat a principi del segle passat a partir de les donacions de l'artista lleidatà Jaume Morera, i acull una visió panoràmica de l'art llei-

datà des de llavors fins als nostres dies. Aquest museu s'ha d'ubicar en un edifici de nova construcció que es farà al costat de La Panera, el centre de creació contemporània de la ciutat. El tinent d'alcalde de Cultura, Xavier Sàez, es va donar per satisfet amb la ubicació provisional del Morera al Casino, però no s'ha oposat en cap moment al fet que el Roser es converteixi en parador. Ha defugit, doncs, l'assumpte que és veritablement qüestionable, en opinió de les entitats que s'hi oposen: la conversió d'un símbol de la resistència catalanista en un edifici lucratiu per a una empresa privada (Paradores Nacionales) estretament vinculada al Govern espanyol, amb la qual cosa, a més, Lleida perd un edifici que sempre havia tingut usos públics –a més d'un marcat caràcter cultural, artístic i acadèmic.

El col·lectiu d'entitats que s'oposen al projecte dels governs espanyol i lleidatà entén que la proposta alternativa que ells plantegen permetria perpetuar la condició del Roser com a símbol cultural i catalanista. Lleida és una de les poques ciutats d'aquestes característiques que no té un museu d'història, i l'antic convent dominic del carrer de Cavallers, en opinió d'aquests col·lectius, seria un lloc idoni per acollir-lo, a l'igual que un projecte de museu virtual que, sota el títol de "Memorial 1707", recordés la matança perpetrada per les tropes borbòniques en aquest recinte i mostrés les característiques de la ciutat d'aquells anys a partir d'aquest edifici emblemàtic. El conjunt d'entitats adherides al manifest contra la conversió de l'antic convent en parador proposen també que la planta baixa, on hi ha el claustre barroc, aculli diferents entitats lleidatanes de cultura popular. Tot això, en opinió d'aquests col·lectius, garantiria la recuperació i rehabilitació del barri antic, l'excusa que sempre ha donat el Govern lleidatà per justificar el projecte del parador, que podria estar construït en un parell d'anys si les associacions opositores no aconsegueixen paralitzar-lo. Aquestes entitats creuen, alhora, que la seva proposta garantiria que el Roser continués sent el que sempre –fins ara– ha estat: un símbol per a la cultura i la resistència nacional lleidatanes.

Anna Sàez

